

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 27.233 van 12 mei 2009
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 6 maart 2009 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van het bevel van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 17 februari 2009 om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gelet op de beschikking van 2 april 2009, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DEPREZ, die loco advocaat T. DE KEUKELAERE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker van Sierra Leonese nationaliteit verklaart op 25 april 2008 het Rijk te zijn binnengekomen.

Op 28 april 2008 verklaart verzoeker zich vluchteling.

Op 24 november 2008 neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 5 december 2008 dient verzoeker tegen deze beslissing beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) die bij arrest nr. 22.849 van 9 februari 2009 het beroep verwerpt en aan verzoeker de vluchtelingenstatus weigert evenals de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 17 februari 2009 wordt aan verzoeker bevel gegeven om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 75, § 2 / artikel 81 en artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, vervangen bij het koninklijk besluit van 19 mei 1993 en gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 april 2007, wordt aan de persoon die verklaart te heten O. D. (...)

(...)

het bevel gegeven om het grondgebied te verlaten.

REDEN VAN DE BESLISSING :

Op 09/02/2009 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot et grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 15 (vijftien) dagen.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen luidt als volgt:

“Indien de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de vluchtelingenstatus weigert te erkennen en de subsidiaire beschermingsstatus weigert toe te kennen aan een vreemdeling, geeft de minister of zijn gemachtigde, overeenkomstig artikel 52/3, § 1, van de wet, aan betrokken vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten.

Onverminderd de opschortende werking bedoeld bij artikel 39/70 van de wet, worden de beslissingen van de Minister of van diens gemachtigde door middel van een document overeenkomstig het model van bijlage 13 quinquies betekend.”

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat bij beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen van 24 november 2008 aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus werden geweigerd. Bij arrest van de Raad nr. 22.849 van 9 februari 2009 werden eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd aan verzoeker.

Bij een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel vermag de minister niets anders dan in uitvoering van artikel 75, § 2 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, opnieuw, na te hebben vastgesteld dat verzoeker niet als vluchteling is erkend, noch de subsidiaire beschermingsstatus heeft verkregen door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, een bevel verlenen om het grondgebied te verlaten. Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan aan verzoeker geen nut opleveren. Het beroep is onontvankelijk wegens gebrek aan belang.

2.2.1. Verzoeker is in zijn verzoekschrift de mening toegedaan dat hem geen bevel om het grondgebied te verlaten mocht worden gegeven omdat hij op 6 maart 2009 een regularisatieaanvraag in toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet heeft ingediend en hij aldus vanaf die datum beschikte over een wettige verblijfstitel meer bepaald een attest van immatriculatie model A.

Vooreerst merkt de Raad op dat in het administratief dossier geen enkel document zit dat zou aantonen dat verzoeker zo'n aanvraag om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet op 6 maart 2009 zou hebben ingediend. Hij brengt bij zijn verzoekschrift enkel een kopie van een aanvraag om machtiging tot verblijf bij maar toont niet aan dat hij deze ook werkelijk zou hebben ingediend.

Daargelaten de vraag of verzoeker zo'n aanvraag om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet heeft ingediend, merkt de Raad op dat verzoeker in zijn verzoekschrift aangeeft dat hij deze aanvraag zou hebben gedaan op 6 maart 2009. De bestreden beslissing dateert van 17 februari 2009. Verwerende partij kon onmogelijk bij het nemen van de bestreden beslissing rekening houden met een nog niet ingediende aanvraag.

2.2.2. Verzoeker is vervolgens in zijn verzoekschrift nogmaals de mening toegedaan dat hem geen bevel om het grondgebied te verlaten mocht worden gegeven omdat hij op 18 februari 2009 een cassatieberoep heeft ingediend bij de Raad van State.

Vooreerst merkt de Raad op dat in het administratief dossier geen enkel document zit dat zou aantonen dat verzoeker een dergelijk cassatieberoep zou hebben aangetekend bij de Raad van State tegen het arrest nr. 22.849 van 9 februari 2009 van de Raad evenmin brengt hij daar zelf enig bewijs van bij.

Daargelaten de vraag of verzoeker zo'n cassatieberoep heeft ingediend, merkt de Raad op dat verzoeker in zijn verzoekschrift aangeeft dat hij dit beroep zou hebben ingediend op 18 februari 2009. De bestreden beslissing dateert van 17 februari 2009. Verwerende partij kon onmogelijk bij het nemen van de bestreden beslissing rekening houden met een nog niet ingediend cassatieberoep.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Uit het voorgaande blijkt dat de zaak slechts korte debatten heeft vereist. Het beroep is niet ontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf mei tweeduizend en negen door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS.

A. DE SMET.